

रक्षार्थं गुणयोग्यान् छविमन्य कारयेत् ॥
इति युक्तिमन्वयः ॥ (वेदान्तशास्त्रोक्तस्थूल-
रूपध्यानेभेदेन प्रतीकप्रयोजनः) अन्तमयः प्राण-
मयः मनोमयः विज्ञानमयः आनन्दमयश्च इत्येते
पञ्च कोषवदाच्छेदकत्वात्तान् कोषतपोक्षन्ते ।

यथा, पञ्चदशां २. १. ११ ।

“गुहाचितं ब्रह्म यत्तत् पञ्चकोषविवेकतः ।

बोद्धुं शक्यं ततः कोषपञ्चकं प्रविचिष्यते ॥

देहादभ्यन्तरः प्राणः प्राणरभ्यन्तरः मनः ।

ततः कर्त्ता ततो बोद्धा गुहा येन परम्परा ।

पिष्टयुक्ताज्जादोऽन्यान्नातोऽन्नेनैव वद्धते ।

देहः सोऽन्तमयो नात्मा प्राक्चोद्धे तदभावनः ।

पूर्वजनमन्यस्ये तज्जन्म सम्यादेवैव कथम् ।

भाविजनमन्यसत्त्वम् न युद्धोद्वेष्टे सच्चिदान् ॥

पूर्वो देहे जन्म यच्छब्दलाभायैव प्रवर्तते ।

बाधः प्राणमयो नासावात्मा चैतन्यवर्जनात् ॥

अन्यत्वां समतां देहे यथाहो च करोति यः ।

कामादयस्त्रया आनन्दो नासावात्मा अमोमयः ॥

कीना नाहो वृद्धेभ्यो व्याघ्रादनालयाद्यः ।

विष्णुर्गोपेतिघ्नीभीतास्त्रा विज्ञानमयश्चन्द्रमा ॥

कलत्रकलत्राभ्यां विक्षिपेत्तान्नातिरिक्तम् ॥

विज्ञानमनसोऽहं अन्त्यर्दिष्यते परस्परम् ॥

काविवनमसुखा रतिरानन्दमन्त्रप्रतिबिम्बमा ॥

गुणभूतेन मोक्षगान्धो निभारूपेणैव कीर्तते ।

कादाचित्कत्वतो नात्मा स्यादानन्दमयोऽप्ययम् ।

विम्बभूतो यः प्राणन्तः काष्ठाप्यसौ सर्वदास्थितः ॥

ननु देवमुपपन्नं निहान्तान्मन्यवत्सु ॥

सामुद्रात्मलभ्यन्त न कश्चिदनुभूयते ॥

कोषकः, ऐ, (कोषं यस्य । कोष+कार्थं कर्त्तुं) ।

अख्यम् । अख्यकोषः । इति शब्दरत्नावली ।

कोषकारः, ऐ, (कोषं करोति साधनवशादभिरामा-
नात्मां कदायति । कोष+कृ+कर्मण्यङ् ॥ १ ।

२१ । इति अङ्गम् । इत्युः । इति शब्दरत्नावली ।

इत्युविशेषः कुयारि इति भाषा । अख्य गुणाः ।

गुरुत्वम् । कीर्तनम् । रक्षतिप्राप्तयश्चलश्च ।

इति राजवल्लभः ॥ (कोषं सवेष्टनं समुक्तनिवृत्त-
त्वात्कारूपतन्मिति करोतीति । झ+अङ् ॥)

कीर्तविशेषः । मुद्रिणीका इति भाषा । तत्प-
र्यायः । तन्मकीर्तः २ । इति अष्टाध्यायः ॥

(यथा, महाभारतः १. २. ३२२. १८ ।

“अर्धं प्रविष्टेभ्यो देवोपायं हि परिच्छात् ॥

हमिहि कोषकारस्य बध्यते सपरिग्रहात् ॥”

कोषं कथं सह शब्दसंयोगरूपद्वयविशेषं
करोतीति ।) अविधानकर्त्ता च । तालव्यमधो-
ऽप्ययम् ॥

कोषचक्षुः, ऐ, (कोषं लङ्गुण इव चक्षुष्यं) ।

सारसपत्नी । इति शब्दरत्नावली ।

कोषपानं, की, (परीक्षाविशेषार्थं कोषजनस्य प्र-
तिपद्यजनस्य प्राप्तेम् ।) तत्तदितिवचनार्थकप्र-
तिपद्यजनस्य प्राप्तेः प्राप्तिविशेषः । यथा,—

अथ कोषपतिः । वारः ।

“अथारुणोपवासस्य सातस्यार्धपटस्य च ;

संयुक्तकायसन्निभः कोषपानं विधीयते ॥

इच्छतः अर्धप्राणस्य देवप्राणाद्यन्विषी ॥

सद्यस्त्रीयसन्निभं किरातान्नायैव च ॥

कोषः प्राचैव दातव्यो ये च नाल्पिकस्यच ॥

महापराधे निर्दम्यं क्षतप्रेतं क्लिबजुक्षिते ॥

नात्माकावदासिषु कोषपानं विवर्जयेत् ॥

तन्मात्राविभक्त्यन्तः सखलाभ्यन्तरे स्थितम् ॥

काविकाभिरस्य क्षला पाद्ययेत् प्रष्टतिपद्यम् ॥

ऊर्ध्वस्य हि सताहविर्लतन्म सङ्घट्टयेत् ॥

नामियोजः स विदुषा क्षतकायव्यतिशयात् ॥

संयुक्तकायं नाल्पिक इति मितान्तरा । महाप-
राधी महापराधी । निर्दम्यो वर्गोऽन्यमरहितः ।

जुक्षितः प्रतिशोभनः । दासः केशवः । सखला-
भ्यन्तरे नोमयक्षतसखलाभ्यन्तरे । विक्षतं रोगादि ।

महाशयम् ॥ तस्य देहिनासपरिहर्त्यात्वात् ।

तदाश्च प्राजायनः ।

“अथ देवविस्मदा देहिप्राप्त्युदा पाद्ययेत् ।

अभिगुह्यं प्रत्येकं तदर्थं दक्षमेव च ॥

तस्यैकस्य न सर्वस्य जनस्य यदि तद्वयेव ॥

रोमोऽपिचोतिमरकस्यैव दाप्यो दमश्च सः ॥

व्यवृत्तारिसारिष्कटमूढास्त्रिपरिधीकुपम् ॥

नेत्रकक्षं गन्धरोगश्च तद्योमारः प्रजायते ॥

प्रिरोमस्यमजमञ्जुश्च देविका व्याधयो यद्वसम् ॥”

गन्धरोग इत्यत्र गन्धरोग इति क्षतिवत् पाठः ।

हिसताहविर्लतन्म महाविमोममवविषयम् ।

योमेष्टेतामीति प्रत्यक्षं चतुर्दशकद्वय इति याज्ञ-
वल्क्याभिधानात् । मितान्तरायेवम् । यत्तु

“विराजन्महापराधो दादप्राज्ञां विवर्जयत् ॥

वैज्ञतं यस्य दृष्टेति पापक्षत्तु स उदाहृतः ॥”

इति पितृमहोक्तं तन्माहात्मियोमात्तु कृतव-
त्त्वाद्यर्थोऽर्थं इत्यं विमञ्जु विराजति

पलत्रयवखणापनीयमिति मितान्तरा । तथा ।

“भक्तो यो यस्य देवस्य पादयोक्तस्य तज्जन्म ॥

समायेत यो देवानामादिष्येत्सु तदाययेत् ॥

गुणांशः पादयोक्तौरायं ये च ग्रन्थोपनीजिनः ।

भास्करस्य तु यतोऽर्थं प्राज्ञाद्यैर्वर्त्तं पादयेत् ॥

गुणांशः सापयेच्छुक्लादिवस्य च सखलम् ॥

अयोमोयि देवानां सापयेदायुधपानि च ॥

अथ, सन्ध्यापराधे देवानां सापयित्वायुधोदकम् ।

पाथो विकारे चानुद्धो विमञ्जुः शुचिरन्यथा ॥

इति कात्यायनविशेषेणमहापराधे देवसन्तो-
दकमिति विषयमेतः । राजाकरोऽप्येवम् । मखलं

योमेति खवहारदीपिका । तस्यां विष्णुः । उद्यान्

देवान् समन्थां तत्प्राधान्यप्रत्ययविशेषं विवेत् ।

इदं मर्यादां क्षतमिति व्याहरन्नेवतासुखं ।

रततनुसारादेवायत्तं प्रतिप्राप्तमाह । तत्तु क्षमः ।

प्रतिप्राप्तो गोमयक्षतसखलाभ्यन्तरे । धम्मवाह-
नदिसर्वदेवतापूजायैवनात्मां विवर्जं दक्षिणां

दत्त्वा सन्मन्त्रं प्रतिप्राप्तं श्रोत्रं शिरसि नि-
धाया यथाविहितं देवं संयुक्तं तस्मान्नोदकमानीय ।

अथ यत्प्रतिप्राप्तं प्राज्ञः खट्वेरायन्तु निर्मलेम् ।

युज्येयं कारकं प्रोक्तं त्रयाणां देहिनाम्ना ।

यत्तत्त्वं देवासानां युगयुगपरीक्षणे ॥

इत्याद्यात्मनिमन्त्रा गोमयक्षतसखलाभ्यन्तरे स्थितं

सोपवासं सातदिवसासमादिवाभिमुखं ॥

सखेन मासभिरस्य वगणेखनेन श्रोत्रं पठितेन

नाभिमन्त्रं प्रष्टवित्थं देवं पाद्ययेत् । ततो

यदि अविधिकाभ्यन्तरे देवग्रीवा न भवति

तदा शूद्र इति । ततो दक्षिणा देया । इति

विवृत्यम् ॥

कोषपानं, की, (कोषे फलमस्य) । कालोम । तच्च

कूपेऽनुजगम्यप्रविष्टेषु । इत्यमरटीकायां रत्ना-
मायः शारदसुरी ।

कोषपानः, ऐ, (कोषे फलमस्य) । घोषकृत् ।

इति अष्टाध्यायः ॥

कोषपथा, स्त्री, (कोषकश्च+अनादित्वात् टाप् ।)

पौतोष्या । इति रत्नमाणा । तालव्यमधापीयम् ।

(घोषकप्रत्येष्ट्या विवरणं बोध्यम् ॥)

कीला, की, (कुपु+अनादित्वात् कलप्रत्ययः बाङ्-
कलङ्गुगुः एधोऽनुद्वक्तरादेशः) । अयोध्या ।

इति शब्दरत्नावली । (सा च शरयूतदृष्ट्या-
भाष्येती । यथा, मार्कण्डेयः ८. २७६ ।

“मन्त्रोक्तमनसः क्षोभलागमरे जनाः ।

विठ्ठनि तानपेक्षायां कथं यास्यान्महं दिवम् ॥”

परन्तु कोषपथोऽपि विविधः प्राचोक्तभेदेन ।

तत्प्राचोक्तप्रदेष्टव्योत्तरकोषवत्त्वम् । यथा,

रघुपथे ॥ ६ । १ ।

“पितरन्तरमुत्तरकोषवान्

समधिगम्य समधिचित्तिजिगः ।

दमरः प्रप्राज्ञस्य महारथे

यमवतानवताश्च धुरिः स्थितः ॥”

प्राचोक्तवत्त्वम् । राममनमस्य । तस्य राजा अभि-
नोषाया वा ख्यं बद्धं तस्य लुक् । देवशवासिनि ।

यथा, महाभारतः २. २१. १२२ ।

“स विजित् दुराधर्मं भीष्मकं मानिधम् ॥

कोष्ठाभाधिपतिवत् तथा वेङ्गलाधिपतिवत् ॥

कान्तारकांश्च समरे तथा प्राक्षोभयान् वृषान् ॥”

कोषरटिः, की, (कोषस्य अख्यकोषस्य रटिः) ।

कुराजः । इति शब्दरत्नावली । (कोषस्य रटि-
रिति विषये अर्थव्याख्यारटिः) ।

कोषशायिका, स्त्री, (कोषे पिपायमथे श्चेति तिङ्-
तोषर्थः) । कोष+शी+कर्त्तरि, लृगुण, तद्धत्वात्

अत इत्वम् । कुरिका । इति अष्टाध्यायः ॥

कोषातकः, ऐ, (कोषाकारं अतति प्राप्नोतीति ।

कोष+अत+कृन् ।) केशः । इति अष्टाध्यायः ॥

(कोषं मखलं प्राप्नोति ज्ञानानामाकरत्वात् ।

वेदकप्रज्ञाविशेषः) ।

कोषातकी, की, (कोषातक+गोरादित्वात् ङीष्) ।

कोषातकाः । अस्याः फलमाह । कफशोनादि-
त्वम् । पञ्चमङ्गलम् । आनामधेयद्विधिरिति ।

इति राजवल्लभः ॥ (इमेव क्षतिवत् राजपूजां

कोषातकीति च ख्याताः । यथा, भावप्रकाशः ॥

“प्राग्भावेऽपि तद्वत्प्राज्ञां क्षतिवत् ।

राजकोषातकी चेति तथोक्ता राजमन्त्राः ॥